

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

ε γκρα τει ασ δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνησου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
 χει α τα πλσσι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α
 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῆ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ

κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε ὄσιε.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρῶρησίᾳ· καὶ κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν Ὁρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

* * *

ANABAΘMOI, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος δ΄ **Βου ξ**

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ⁶ ^{7X} αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α ^{β8} 8 8 και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

Ο ^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

^{Βϛ} η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

^{Πα} ι ι ϛ ϛ ^ϛ ωϛ χο ο ο ο ο ορ το ο ο

^Μ ο ος γαρ ^ϛ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βϛ} ε ε σε ε ε

^ϛ σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

^ϛ ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α ^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

^{Δι} χη ζω ω ου ου ου ται αι ^ϛ και κα α θα αρ σει ^Δ

^Δ υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ

^{Βϛ} τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

^ϛ ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ωϛ ^ϛ

Κ ^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛϛ αι ω νας των ^ϛ

^ϛ αι ω ω νων α α μη ην ^ϛ

Α ^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

 ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

 α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμ. ριε').

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

 ου ο θα να α τος τϛ Ο σι ου αυ του

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ

 πε ρι παν των ω ων

 αν τα πε δω κε μοι

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

 ου ο θα να α τος τϛ Ο σι ου αυ του

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αινέσεως

 και εν ο νο μα τι

 Κυ ρι ι ϛ ε πι ι κα λε σομαι

Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ι

 ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ τϛ ϛ ϛ ϛ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (δ' 25, ε' 1-12)

(Ζήτηι τῇ Ι' Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ

Ῥορθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ Ι ε ρα αρ χῶ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῶ πρε σβει αις ε λε

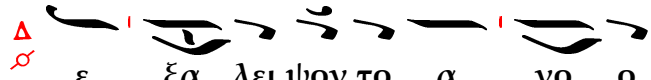
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα

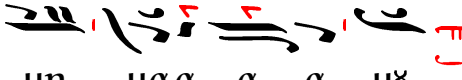
των

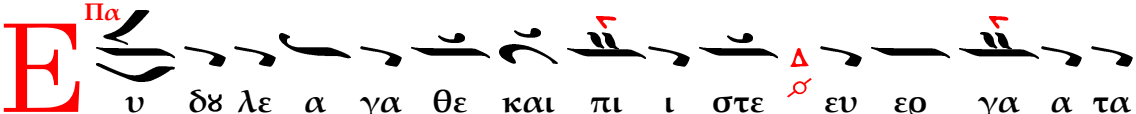
Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠχος Πα-θ

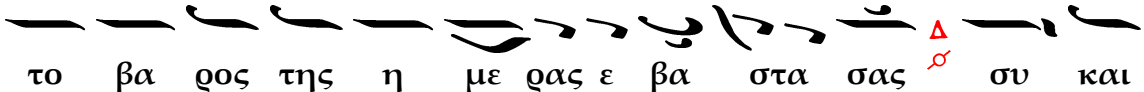
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο

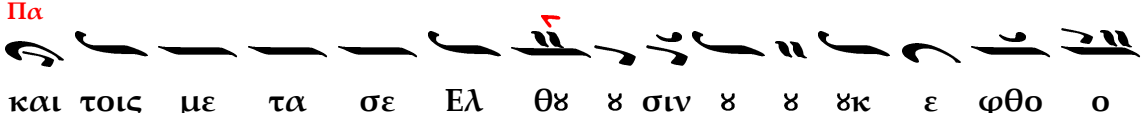

μη μα α α μδ

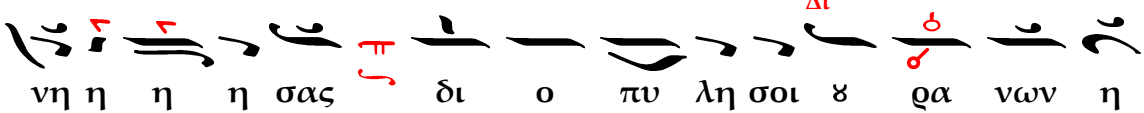
Ε^{Πα}
υ δα λε α γα θε και πι ι στε ευ ερ γα α τα

τα αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στα συ και

το βα ρος της η με ρας ε βα στα σας συ και

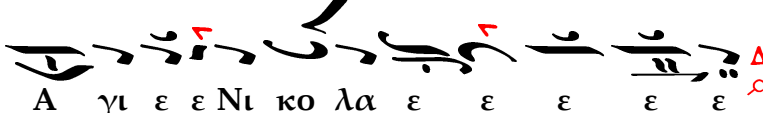

το δο θεν σοι τα λαν τον ε πη ηυ ξη η η η σας

Πα
και τοις με τα σε Ελ θη υ σιν υ υ κ ε φθο ο

νη η η η σας δι ο πυ λη σοι υ ρα νων η

νε ε ε ε ω ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν

τα Κυ ρι υ σα και προεσβευ ε υ περ η η μων

Α γι ε ε Νι κο λα ε ε ε ε ε

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω, καὶ πόθῳ προσάδω.

Ῥοδῆ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥοδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἢ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὕμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῆι σκέπη Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς

κατὰ Ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόρω γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξει τῇ σῆι Νικόλαε, ἦκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἴλεων δίδου μοι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῆι πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν

σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὄρφανοί,
χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὀδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι,
οὐσίαν ἀπλῆν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς
ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε,
καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὡσπερ τὸ
πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ ἰκέτευε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν
τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ
χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπίς
χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγω τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν,
παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας
ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότητος γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος,
διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ
θανάτου πικροῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς
δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ
μεσιτεῖαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν
κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ
καρδιά μου.

Ἄτερος τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάξεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, ᾧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλη θείου Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἀνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἰλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατῆρ, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονόμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα

θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὄλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἁμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ὁμολογητοῦ, ἐνὸς τῶν τῆς Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (†330)

Στίχ. Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῆ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτη Νικόλεώ γε φάνη βιότιοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῆ μοναδικῆ πολιτεία διαπρέφας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθείς, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθείς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ ἅγιος, φημί, Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ βασιλεῖ

καὶ τῷ ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾶ διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολὴν· τὸν δὲ βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθινοι εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερώς τὸν ὀρθόδοξον ποιμένας λαόν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην, ὡς εἶπεῖν, ἡμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαφιλευόμενος καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δέ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστακτῶς ἀξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἄνθρωπος γάρ τις εὐλαβῆς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ πιστός, καὶ τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικέσθαι βουλόμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίως κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἄνθρωπος πρὸς χρεῖαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολήν, συμποδισθεῖς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερῶριφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Κάκεινοι μὲν, σκοτίας οὐσίας καὶ τοῦ πνεύματος σφοδρότερος ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δὲ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορῶριφεις τῇ θαλάσῃ καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεῖς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἐστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἐστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταρρέοντα ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δὲ· ὦ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὄψε, ἐνάτη ὥρα ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηλύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερῶριφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμὶ ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἶπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκῶς εἰμι καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δέ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό τε θαλάσσιον ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρώντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύνοντες, ἐπὶ πολὺ τό, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ' οὕτως ἀποδυσάμενος καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκείσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρῶν, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὁρθροῦ δὲ ἤδη φθάσαντος καὶ τοῦ

συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὀλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωραχότες, ἐπυθάνοντο, τίς ἢ αἰτία τοῦ δράματος. Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες. Τὸ ἐξάισιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυῆς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου Μεγαλόπολιν διαδραμόν, εἰς ᾧτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε βασιλέως φθάσαν καὶ τοῦ τὴν Μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου καὶ ἐπὶ παρῶρησία πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξάισιον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, τοῦ ἀπολογητοῦ. (†185)

Στίχ. Ἐν σοφίᾳ ἴθυνας Ἀντιοχείας ποίμνην,
Ὡς κλεινὸς Ἐπίσκοπος, Θεόφιλε παμμάκαρ.

Ὁ Θεόφιλος πολλοὺς τῷ Θεοῦ φίλους,
Ἦγαγε σοφὸς ποιμὴν Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νίσερ, τοῦ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Διοκλητιανοῦ τὴν καλὴν ὁμολογίαν δόντος καὶ πυρὶ τελειωθέντος. (~†286-305)

Στίχ. Νίσερ κατεφρόνησε σαρκὸς αἰκίας,
Καὶ τὸν πῦρ πνέοντα πυρὶ καταφλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀσέλλης (Asella), τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†406)

Αὕτη, κατὰ τὸν ὄσιον Ἱερώνυμον, ὑπῆρξεν εὐλογημένη ἐκ κοιλίας μητρός. Ἐμόνασε ἐν Ῥώμῃ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, καὶ διῆγε βίον μακρόν, ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ· κατέστη δὲ ἡγουμένη, μήτηρ πολλῶν παρθένων, κληθεῖσα καὶ «ἄνθος Κυρίου».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων Αὐξιλίου (Auxilius), Ἰσσερνίνου (Isserninus) καὶ Σεκουνδίνου (Secundinus), συνεργατῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἰρλανδίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διονυσίας, Δατίβης (Dativa), Λεοντίας, Τερτίου, Αἰμιλιανοῦ, Βονιφατίου, Μαγιωρικῶ (Majoricus), καὶ Σέρβου (Servus), ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ὑπὸ τοῦ Οὐννερίχου (Hunneric), ἀρειανοῦ Βανδάλου βασιλέως. (~†484)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβρααμίου, ἐπισκόπου Κρατείας τῆς Βιθυνίας. (†557)

Στίχ. Τοῦ Πύργου σε Μονὴ Ἀβραάμιε γεραίρει,
καὶ Κρατεία τοὺς πολλοὺς ἐπικροτεῖ σου ἄθλους.

Χριστοῦ ἐκράτυνε δόγμα διφυΐας,
Ἀβράμιος ἐπίσκοπος ὁ Κρατείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γερτρούδης
(**Gertrude**) τῆς Γεροντίσσης, κτιτορίσσης καὶ ἀΐ ἡγουμένης τοῦ
κοινοβίου Χαμάης (**Hamaye**) πλησίον τοῦ Δουακοῦ (**Duacum,**
Douai), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†**649**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου,
μητροπολίτου Κιέβου καὶ Βλαδιμήρ, τοῦ καταπολεμήσαντος τὴν
ἐν Λυὼν μετὰ τῶν Παπικῶν ψευδοένωσιν (**1274**) καὶ ἐν εἰρήνῃ
τελειωθέντος. (†**1305**)

Τὸ δὲ τίμιον σκήνος αὐτοῦ διατηρεῖται ἀλώβητον ἐν τῷ
καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Βλαδιμήρ.

Στίχ. Τῶν Λατίνων τὴν ψευδῆ ἔνωσιν διελέγξας,
Πίστιν ὀρθὴν ἐκράτυνεν ὁ Μάξιμος Κιέβου.

Μέγας ἐν πᾶσιν ὁ Μάξιμος Κιέβου,
Μέγας ἐδείχθη ἀφθαρσία λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ
Καραμάνου, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος. (†**1657**)

Στίχ. Ἐμαρτύρησας ὡσπερ ἠρόνησω πάλαι·
Ἵθην στέφανον, Νικόλαε, λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμην εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν φοβεραῶς τινος
ἀπειλῆς σειсмоῦ, μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν καὶ
διασώσεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Στίχ. Κἂν βλέμμα θεῖον ὑψόθεν θυμοῦ γέμον,
Ποιῆ τρέμειν γῆν, εὐμενὲς ταχὺ βλέπει.

Ἵσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτός ἐστι τὸ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου
Περάτζε, τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἄουσβιτς τελειωθέντος. (†**1942**)

Στίχ. Χριστὸν μιμηθεὶς τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα,
Τίθησι Γρηγόριος ψυχὴν ἐκθύμως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σϋι ω και ἐπ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σασ το κε ρα ς
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι ε σ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σασ

ἐξ ὀρθῶν οἰνετός κατασκίουδάσεος
ἠλθεις σαρκῶθεις ἐξαπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεὸς δοξατηδυναμεισὸς Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσωνειρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβληηςστων αγγελων ειρηνηνπα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιας προς φως οδηγηθηεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρον απαημεσεν
εναλιοςθηροιονεδεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος και σαρκα
λαβων διεληλυθε φυλαξας αδιαφθο
ρον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντεκ

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α παι λην κ ε ε πτο η θησαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυ ρτης Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τ8ς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὁ μὲν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὁ μὲν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω στρα

τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την

Πα ρο θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σος ο Θε

ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω στρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο ο σ π η η λ αι αι ο ν θ ρ ο ο ο
 ν ο ν χ ε ρ ο ο ο β ι ι κ ο ν τ η ν Π α α ρ θ ε ε ε ν ο ν
 * τ η ν φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν
 ω ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν ο
 ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 μ ε ε ε ε ν

* τ η ν φ α α τ ν η η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

T ο ν μ ε γ α ν Α α ρ χ ι π ο ι ο ι μ ε ν α και Ι ε
 ρ α α ρ χ η ν α α π α ν τ ε ς τ ο ν π ρ ο ε δ ρ ο ν τ ω ν Μ υ ρ ε

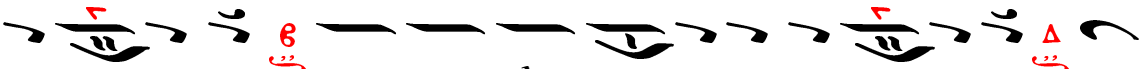

ε ε ων Νι κο λα ον ε ευφημῶ μεν πολ λος
γαρ αν δρας ε ε σω σεν α δι κως θνη η σκειν
με ελ λοντας και βα σι λει ο πα α νε ται συν
Α βλα βι ω ω κατ ο ο ναρ λυ ων την α δι ι
κονψη η φον

Ὅμοιον.

Με γα λως σε ε Ε δο ο ξα σεν εν θαυ μα
σι ιν ο Κυ υ ρι ος και ζων τα και με τα τε
ε ε λος Νι κο λα ε Ι ι ε ρα αρ χα τις γαρ
εκ πο θῶ πι ι στε ως μον ον ε πε ε κα λε ε
σα το το α γι ον σῶ ο ο νο μα και εκ ευ
θυς ει ει ση κῶ ῶ σθη θερ μον προ ο στα τη ην ευ
ρω ων σε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σο φι αν ε ε νυ πο ο στα τον και Λο γον
υ υ πε ρῶ ῶ σι ον και ι α τρον τω ων α πα
α αν των Χρι στον τε κῶ σα α Παρ θε ε νε τα

 ελ κη και αι τα τρα αυ μα τα ^Δ της ψυ χης μϛ ς θε

 ρα α πευσον ^ϛ τα χα λε πα α και χρο ο νι α ^Δ και

 της καρ δι α ας μϛ πα αυ σον ^Δ τας α προ πεις ε εν

 θυ μη η σεις ^ϛ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις ^π Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

Α

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του ^π αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^π Σοι προ ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^π

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἐν ὄνειρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πά φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Σ Πα α α λ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν
σα α λ πι γ γι ι ι α σμα α α τω ω ν σκι ρ τη σω μεν
ε ο ρ τι ι α και χο ρ ευ σω μεν α γα λ λο ο ο

με ε ε ε νοι ^{Δι} τη ε τη σι ω πα νη η γυ υ υ
 ρει του ου θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α
 α τρος ^{Κε} βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε
 τω ω ω σαν ^{Πα} και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι
 ι στα α σι ι ας ^{Δι} βα σι λε ε α πει θο ον τα α
 ναι τι ους κρα του με νου ους τρεις ^{Δι} α πο λυ σαι στρα
 τη λα τας α α νυ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω ω
 σαν ^Π ποι με νες και δι δα σκα α λοι ^{Δι} τον του κα
 λου ου ποι οι με ε νος ^{Πα} ο μο ζη λο ον ποι οι με ε
 να ^{Δι} συ νελ θον τες ε ευ φη η μη η η η η η
 σω ω ω μεν ^Π οι εν νο σοις το ο ον ι ι α
 α τρον ^{Δι} οι εν κιν δυ νοις το ον ρυ υ στην ^{Πα} οι α
 μαρ τω ω λοι οι οι το ον προ στα α α α την ^Π οι
 πε νη τες τον θη η σα αυ ρον ^Π οι εν θλι ψε
 ε σι ι ι τη ην πα ρα α μθι ι ι ι αν ^Π
 τον συ νο δι την οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο

ροι ^{Πα} ^{u q} οι εν θα λα α αση η τον κυ υ βερ νη η η η
 την ^{Κε} ^{π q} οι παν τες τον παν τα χου θερ μω ως προ φθα α
 α νο ο ο ον τα ^{Πα} ^{u q} με γισ τον Ι ι ε ε ρα αρ
 χην ^Δ ^{δλ} εγ κω μι α α ζο ον τες ου ου τω
 ως ει ει πω ω ω μεν ^{Κε} ^{π q} πα να γι ε Νι
 κο ο ο λα α α ε ^{u q} προ ο ο ο ο ο ο
 φθα α α προ ο φθα α σο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ον ^{Δι} ^{u q} ε ξε λου η μα ας της ε νε ε
 στω ω ω ση ης α να α α αγ κης ^{Κε} ^{π q} και σω σον
 τη ην ποι οι μνη η ην σου ^{Πα} ^{u q} ταις ι ι κε σι ι αις
 σου ^Δ ^{δλ}

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^{Πα} ^{π q} Πα ρ

^χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων
 αι ω ω νων α μην ^{u q}
^Μ α κα ρι ζο μεν σε ^{u q} Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε ^{π q}

και δοξαζομεν σε^{u q} οι πιστοι οι κατα χρεεος^{π q}
 την ποοολιντην ασειστον το τειχοος το
 αρρηηκτον^{u q} την αρραγηηπροστασιιιι
 αν^{u q} και καταφυυγηητωνψυχωωνηη
 μων^{u q}

ἢ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Πά Πα ρ

Και νυ ν ν ν ν και α α ει^{u q} και εις τας
 αι αι ω ω νας^Δ των αι ω ω νων α α α μην^{π q}

Ἦχος Πά Πα ρ

Σ^{Πα} α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω μεν εν σα
 αλπιγ γι ι ι α σμα α α τω ων^{Κε} προ κυ ψασα γαρ α
 νω ωθεν η Πα ντα νασσα Μη τρο πα α αρ θε ε ε
 ε νος^{Δι} ταις ευ λο γι αις κα τα α στε ε ε φει^{Πα} τας^Δ
 α νυ ν μν ς ς ς ς ντα ας α α αυ την^{π q}
Κε βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε τω ω
 ω σαν^{Πα} και την Βα σι λι δα κρο τει τω σα αν ε εν^{u q}

υ υ μ ν ο ι ς ^{Δι} Β α σ ι λ ε ε α τ ε ξ α α σ α ν τ ε ς θ α ν α τ ω
 κ ρ α τ ο υ μ ε ν ο υ ς π ρ ι ν ^{Δι} α π ο λ υ σ α ι φ ι λ α ν θ ρ ω π ω ς ε
 ε υ δ ο ο κ η η η η η σ α α α ν τ α ^{Πα} Π ο ι μ ε
 ν ε ς κ α ι Δ ι δ α σ κ α α λ ο ι ^{Δι} τ η ν τ ς κ α λ ς ς Π ο ι ο ι μ ε ε
 ν ο ς ^{Πα} υ π ε ρ α γ ν ο ο ν Μ η η τ ε ε ρ α ^{Δι} σ υ ν ε λ θ ο ν τ ε ς
 ε ε υ φ η η μ η η η η η σ ω ω ω μ ε ν ^{Πα} τ η ν
 λ υ χ ν ι α ν τ η η η ν χ ρ υ υ σ α α υ γ η ^{Δι} τ η ν φ ω τ ο φ ο
 ρ ο ν ν ε ε φ ε ε λ η ν ^{Πα} τ η ν τ ω ν ς ρ α α ν ω ω ω ν π λ α
 α τ υ τ ε ε ε ε ρ α ν ^{Πα} τ η ν ε μ ψ υ χ ο ν τ ε κ ι ι
 β ω ω τ ο ν ^{Δι} τ ο ν π υ ρ ι μ ο ο ρ φ ο ο ο ν τ ς ς Δ ε
 σ π ο ο τ ς θ ρ ο ο ο ο ν ο ν ^{Πα} τ η ν μ α ν ν α δ ο χ ο ν χ ρ υ
 σ ε ε α α α ν σ τ α α α α μ ν ο ν ^{Πα} τ η ν κ ε κ λ ε ι σ μ ε ε ε ν η
 η ν τ ς Λ ο ο γ ς π υ υ υ υ λ η ν ^{Κε} τ η ν π α ν τ ω ν Χ ρ ι σ τ ι
 α ν ω ν τ ο κ α α τ α φ υ υ υ γ ι ι ι ι ο ν ^{Δι}
^{Πα} α σ μ α σ ι θ ε ε η η γ ο ο ρ ο ι ς ^{Δι} ε γ κ ω μ ι
 α α ζ ο ο ν τ ε ς ο υ ο υ τ ω ω ς ε ι ε ι π ω ω

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα^{u q̇}

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του

κοσμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι

ας του κο ο σμη^{u q̇}

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^{v' 22} ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας^{u q̇}

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος^{v' 22} Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην^{u q̇}

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^{v' 22} και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^{v' 22}

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος^{u q̇}

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας^{u q̇}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)
και ω μα τα Σ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{u q}

A γι ος ο Θε ος ^{v 22} A γι ος Ι σχυ ρος ^{v 22} A γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q}

K αι νυ νυ και α ει ^{v 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q}

Ἄσματικόν. ⁷χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v 22} A α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q} A γι ος A α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ¹ Δι - θ

K α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος ^ε

ε γκρα τει ας δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνησου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα
 ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας
 ψυ χας η μω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ρλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ρλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 146' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (146' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (146' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (146' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (146' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το
ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
μων

μέ τέλος: σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψα λλον τας σοι α λ η λ σ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Δι-Θ

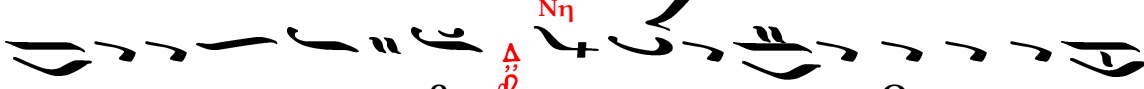
Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
 ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα-ϕ

Ε ν τοις Μυ ροις Α α γι ε ι ε ραρ γος α
 νε δει ει χθης τσ Χρι στσ γαρ ο ο σι ε το Ευ
 α γγε λι ον πλη ρω ω σας ε ε θη κας
 την ψυ χη η ην σσ υ περ λα σσ ε ε σω
 σας τσ α θω ρς εκ τσ θα να α τσ δι α

 τϷ το η γι α α σθηϷ^{Νη} ωϷ με γασ μυ σθηϷ Θε Ϸ τηϷ χα
 α ρι ι τος^ν

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος Πα Ϝ

Η^{Πα} Παρ^{Νη} θε ε^{Πα} νος ση με ρον^ν τον προ αι
 ω νι ον Λο ο ο ο γον⁹ εν σπη
^{Νη} λαι αι ω ερ χε ται^ν α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τωϷ⁹ χο ρευ ε^Δ η οι κϷ με ε
 ε ε νη^Δ α κϷ τι σθει ει σα⁹ δο ξα σον^Δ με
 τα Α γγε ε ε ε λων^Δ και των ποι με ε νων⁹
 βϷ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι^{Νη} παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον^{Νη}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι Ϸ

Α α γι ι ο ο οϷ ο ο ο Θε ο ο ο οϷ
 α α γι ι ο ο οϷ ι ι ι σχυ ρο ο ο οϷ α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

πάντων ἃ ἀνταπέδωκε ἡμῖν

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Σοφία σοφίαν νεύσει καὶ ἐνο

νοματί Κυρίου ἐπιικαλεσομαι

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ἁ Κε δ

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ
 και πα σης της πρα ο

τη το ος α α αυ τϑ
Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην
 και οι

ο σι οι οι οσ α γα αλ λι ι ι α α σο ο

ο νται

Α λλη λσ σ σ ι α Α λληη λσ σ σ

σ ι ι ι ι α Α α α α λληη λσ σ σ σ

σ σ σ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Γ' 17-23).

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὄπερ ζῆτει τῆ Παρασκευῆ τῆς Β' ἐβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζῆτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἦχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο
Δι
ν-Γ' 22
 ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
Δι
 ως ε ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ε και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζω ο ο ποι ο ι ω ω Δι Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι Δι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον Ζ'
Μ Β8
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ²²
 Α μη η η ν ²² Α μη η η η ν ²²
 Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ω ν ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Τῆ Τρίτη Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Βαρύς ᾠη Ζω

9-6'
2 γ

E ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ου υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ ει ει εις μνη η μο ο ο ου υ νο ο
ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι αι ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι αι αι ω ω
 ω ω ω ω ω νι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ε ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι
 αι αι ε σται δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου
 ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

ν ο ν ^Δ α π ο τ ε ν υ ν κ α ι ε ω ς τ ε α ι ω ω ν ο ς ^θ (δὶς)

T ο ο ν ο μ α Κυ ρ ι σ ει η ευ λο γη

μ ε ε ε ε ε ν ο ο ο ο ν ^ζ α π ο τ ε ν υ ν κ α ι ε ω ς

τ ε α ι ω ω ν ο ο ο ς ^Δ